

Slow Travel door Peru

REIZEN

Het grootste bezwaar van een reis naar Peru is dat je goed moet nadenken wanneer je je koffer pakt. Zwembroek mee, bergschoenen, een muts en warme jas, een net jasje, sjaal en das, want het land combineert het bijna onmogelijke: besneeuwde bergtoppen en Amazonewouden, surfstranden en oeroude culturen, uitstekende hotels en toprestaurants.

Tekst Mark Schalekamp

Hoewel het dertig keer groter is dan Nederland, kun je een rondje Peru goed in twee weken maken. De eerste stop is vanzelfsprekend hoofdstad Lima. De kustwijken aan de Pacifico zijn prachtig en dan vooral Barranco met zijn gerenoveerde koloniale villa's, waarvan een groot aantal is omgetoverd tot viersterren boetiekhotel. Villa Republica is mooi, maar Villa Barranco nog mooier gestileerd, de meubels een mix van design en antiek, met kleurrijke kleden op houten vloeren, kunst aan de muren en het dakterras uitkijkend over de oceaan. Peru heeft zich de laatste decennia gemanifesteerd als culinaire hotspot, mede dankzij het allerbeste restaurant ter wereld. De kans om op de bonnefooi een plekje te bemachtigen bij Virgilio Martínez' Central in Lima is uitgesloten, maar voor een lunch maak je meer kans. Bepaald niet goedkoop - zo'n 450 euro per persoon - maar de veertien gangen overtreffen alle verwach-

tingen: de bijzondere smaken, verfijnd, origineel, oogverblindend - onvergetelijk.

De vlucht landinwaarts naar Arequipa in het zuiden gaat helaas niet over Nazca, bekend van de mysterieuze bergtekeningen die je vanuit de lucht moet zien. Deze highlight sla ik over, evenals de Colca-canyon, te bezoeken middels een dagtrip in een rammelende bus die je om twee uur 's nachts (!) ophaalt van je hotel, voor een rit van zes uur. Kwartiertje foto's maken bij de canyon en weer terug. Peru's tweede stad heeft de naam zich verheven te voelen boven Lima en in letterlijke zin klopt dat. Arequipa ligt op 2.600 meter en ziet zich omringd door vulkanische reuzen zoals de eeuwig besneeuwde Minti, met een top van 5.000 meter. Een fijn stadje, het antieke centrum compact rondom het Plaza de Armas. En met een station, zeer bijzonder, omdat er maar een paar

Linkerpagina
Met de boot van het Tambopata Research Center varen we diep de Amazone in
© Carlos Gonzales

Onder
Zeer aan te bevelen voor een verblijf in Lima: Villa Baranco

Boven
De Belmond Andean Explorer in haar volle glorie

Rechts
Het interieur aan boord van deze Belmond trein zal zelfs de meest veeleisende luxereiziger kunnen bekoren

keer per week een trein vertrekt en aankomt: de Belmond Andean Explorer. Niet zo beroemd als de Oriënt Express, maar in pracht en praal doet deze trein daar niet voor onder. Twee restauratiewagons met linnen, zilver en verse bloemen op de tafels, Zuid-Amerikaanse topwijnen of champagne in het glas, haute cuisine op het bord. Met een observatiewagon; er is zelfs een spawagon. Van Arequipa in het zuiden naar Cuzco, de hoofdstad van het voormalige Incarijk, of andersom, rijdt hij in drie dagen over een tracé dat alleen door deze trein bereiden wordt.

Chardonnay en zuurstof

‘Dit is Juan, de verpleegkundige,’ stelt de treinmanager tijdens de eerste lunch aan boord een personeelslid in het wit voor, aan de twintig passagiers deze reis. ‘Hij heeft pillen bij zich, maar uiteraard kun je ook bij hem terecht voor zuurstof. Dat kan van pas komen wanneer we straks boven de 4.400 meter reizen, maar om hoogteziekte te voorkomen, kun je vooral veel drinken.’ Water,

bedoelde de treinmanager, geen Pisco Sour, maar die boodschap wordt niet door iedereen ter harte genomen. De treinrit kost een lieve duit, ruim 5.000 euro voor de kleinste hut, maar het comfort is ongekend en het aantal consumpties onbepaald. Het mahoniehout glimt, net als de koperen deurknoppen. Je slaapkamer met douche is bijna 25 vierkante meter groot. Naast de veeleisende luxereizigers tref je aan boord ook treincliefhebbers van over de hele wereld. Bij elke stop stappen de mannen uit om dit paradepaardje van PeruRail te bewonderen. ‘Hij is geïmporteerd. Vroeger stond er The Great South Pacific op de zijkant,’ zo weet Hannes uit Bremen. ‘Dat was een luxetrein die tussen 1999 en 2003 in Australië reed.’

Het is *slow travel*; zelden hobbelt de trein harder dan 30 kilometer per uur, door velden waar alpaca's grazen, door smalle valleien met kolkende riviertjes en soms door een dorpje of stadje. Dan gaat hij zo langzaam dat je de markt-kooplui de hand kan schudden,

want die staan met hun kraampjes gewoon op het spoor en verplaatsen hun handel als die ene trein per dag voorbij sukkelt. Na twee excursies onderweg, eentje op het fameuze Titicacameer voor een bezoek aan een van de drijvende eilanden en een lunch op een zo goed als onbewoond eiland, niet al te ver van Bolivia, bereikt de Andean Explorer eindstation Cuzco. Deze hoofdstad van het Incarijk ligt op maar liefst 3.400 meter en dat merk je. Een beetje slenteren is al heel wat op deze hoogte, zeker als je ook nog eens de steile straatjes inloopt rondom het mooie centrale plein, dat net als in Arequipa Plaza de Armas heet. Op de stoep moet je regelmatig je rug naar de muur draaien en je buik inhouden om passerende autospiegels te ontwijken, die op hun beurt weer de talrijke honden moeten ontwijken die soms pas na veel toeteren bewegen. Bezoek er vooral de prachtige kathedraal, de eerste in Zuid-Amerika - koloniaal uiteraard - en de vele goede, gezonde restaurantjes, zoals Uchu, waar het vlees zo mals is dat je het

'Het is slow travel; zelden hobbelt de trein harder dan 30 kilometer per uur'

halsoverkop vluchtten voor de Spanjaarden, is een van de zeven Moderne Wereldwonderen en de belangrijkste trekpleister van het land, met een industrie die erbij hoort: strak georganiseerd komen de hordes dagelijks met de trein of per bus de vallei in, om puffend en steunend een paar selfies te maken. Het kan ook anders, al lopend, via de Inca Trail, het bergpad. Daar kun je vier dagen voor uittrekken, maar ook een zware halve dag voor alleen het laatste stuk, zoals ik deed. Opstaan om vijf uur, verplicht met een gids mee en zwoegen maar. Door de stromende regen, glibberend en heel veel traptreden beklimmend. Om uiteindelijk bij de machtige zonnepoort aan te komen voor de beloning: een majestueus uitzicht op Machu Picchu. En daal je de laatste honderd meter naar het ruïnestadje af, dan krijg je als wandelaar het privilege van toegang tot delen waar de busladingen niet mogen komen. Volgens de gids deden de Inca's het stuk dat ik in zes uur zwoegend heb afgelegd vroeger op een draffe in ongeveer twee uur.

Boven Alpaca's in Pumamarca

met je vork kan snijden. Ontwijk als het je lukt de aanbieders van massages, sigaretten of alpaca-producten. Koop deze liever in de winkels in Arequipa en Cuzco, maar beter nog in Chinchero, een dorpje waar je doorheen rijdt op weg naar de Heilige Vallei en dat de mooiste weverijen heeft, waar je na een rondleiding direct bij de bron prachtige wollen sjaals, truien en vesten, van alpaca of - nog mooier - van vicuña kunt kopen.

Cuzco is druk met toeristen, die van daaruit hun dagtochten maken naar de zoutpannen in Maras of de meteorietkrater in Moray. Of naar de Heilige Vallei, naar het legendarische Machu Picchu. Het bergstadje, door de Inca's gebouwd maar verlaten toen zij

Eco-de-luxe

Bijkomen van alle inspanning en indrukken doe ik in een paar kilometer buiten Ollantaybambo aan, een bekend dorpje in de Heilige Vallei. Eco-resort Las Qolqas heeft zestien tenthuisjes verspreid over een prachtig terrein aan een tamelijk onstuimig riviertje, ingeklemd tussen dramatische rotsen die honderden meters de kop opsteken. Condors schijnen er nesten te hebben - ik zie er in ieder geval eentje vliegen. De tenten zijn ruim, beschikken over uitstekende bedden en fijne badkamers en zijn zo goed als nieuw. En de spa: ook in een grote tent, maar wel met een houtgestookte sauna en *hot tub*. Als je die boekt, wordt standaard een fles Peruaanse witte wijn in een koeler geserveerd. Het fraaie, lichte restaurant is uitstekend, biologisch en goeddeels met producten uit eigen tuin, terwijl

uit de speakers afwisselend Peruaanse panfluit en steengoede jazz komt.

Na de oceaan, bergen, steden en ruïnes is het tijd voor het Amazonegebied, dat zo'n beetje 60% van Peru bestrijkt. Geen sinecure om daar te komen. Met het vliegtuig vanuit Cuzco, landen op het minivliegveldje van Puerto Maldonado, dan twee uur met een bus, gevolgd door een tweeënhalf uur durende, schitterende boottocht over de rivier de Tambopata. Door stroomversnellingen, lave-rend tussen boomstronken, langs kaaimannen en schitterende tropische vogels, daar waar je telefoon het allang niet meer doet en waar de dichtstbijzijnde burens inheemse stammen zijn die een paar jaar geleden nog bezoekers aan hun speren regen, komen we aan in het Tambopata Research Centre, dat ook als hotel fungeert. Want in

dit enorme nationale reservaat is eigenlijk alleen wetenschappelijk onderzoek toegestaan, en toerisme alleen als het ecologisch is en in dienst van dat onderzoek. Voor zo'n 500 dollar per nacht check je hier in en verblijf je in een houten kamer met maar drie muren, want één kant is open. 's Nachts hoor je, beschut onder je klamboe, geritsel en gefladder en 's ochtends vanaf een uur of vijf weet je goed waarom brulapen zo heten. En tegelijk is het zeer comfortabel met een buitendouche, bad op het balkon en een fijne hangmat. Niet dat je daar vaak in kunt liggen, want luieren is niet de bedoeling. In ieder geval drie keer per dag op excursie in groepjes van vier, met gidsen die zo goed zijn dat ze zelfs uilsoogvlinders, bladsnijmieren en wurgvijgen woest interessant kunnen maken. Die zorgen dat je schitterende foto's hebt, doordat ze je telefoon op de telescoop

‘Voor de mooiste excursie moet je in alle vroegte de rivier op’

Linksboven
Las Qolqas: het lobbyterras bij zonsondergang

Rechtsboven
Las Qolqas: uitzicht vanuit de hoofdslaapkamer van de familietent

Linksonder
Ara's bij de claylick
© Paul Bertner

leggen en een aapje op dertig meter hoog haarscherp in beeld komt. Voor de mooiste excursie moet je in alle vroegte de rivier op, voor de zogenaamde *claylick*. Op de rivierbank wacht je geduldig tot de ara's het tijd vinden om zich tegoed te doen aan de klei van de hoge rivierwand aan de overkant - *Discovery Channel* besteedde er jaren geleden een hele uitzending aan. Na vier dagen brengt de boot me stroomopwaarts langzaam maar zeker terug naar de bewoonde wereld, naar het vliegveld in Lima. Hier eindigt het rondje Peru waar het begon, met nog twee dagen heerlijke restaurants.

HOTELS

Lima: Villa Republica en vooral Villa Barranco.

Arequipa: Hotel Plaza Central: zeer elegant, aan het Plaza de Armas, en Hotel Posadora del Puente: een oase aan de rivier, maar toch in de stad, schuin naast een oude brug.

Cuzco: Antigua Casona San Blas: een koloniale villa verbouwd tot boetiekhotel midden in het befaamde San Blas-wijkje. Vriendelijk, verzorgd - je krijgt bijvoorbeeld dagelijks een warme kruik - en met een fijne spa.

Heilige Valle: Las Qolqas.

Amazone: Tambopata Research Center. Voor een op maat gemaakte reis door Peru: kuoda.com